

תת"ע 9393/10/13 - מדינת ישראל נגד אהרון ברוש, בעצמו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו
תת"ע 9393-10-13 מדינת ישראל נ' ברוש
בפני כב' השופט אהרן האוזרמן

המאשימה	מדינת ישראל ע"י מדור תביעות את"ן ת"א נגד
הנאשם	אהרון ברוש בעצמו

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

כנגד הנאשם נרשמה ביום 22.04.13 הודעת תשלום קנס בגין עבירה של שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בעת שהרכב בתנועה, בניגוד לתקנה 28(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 22.01.14 נשמעו בפני הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה העיד עד התביעה, השוטר יבגני רונדרש עורך הדו"ח, והוגש דו"ח הודעת תשלום קנס שערך העד (סומן ת/1).

ואלו העובדות הרלוונטיות לביצוע העבירה על פי גרסת המאשימה:

ביום 22.04.13 בסמוך לשעה 10:55 נהג הנאשם פרטית שברולט, בגני תקווה ברחוב גלעדי, התקרב לצומת עם רחוב הגליל, שם עמד השוטר כשפניו לכיוון ממנו מגיע הנאשם.

על פי הרשום בנסיבות המיוחדות של המקרה [סעיף ח. להודעת תשלום הקנס (ת/1)] נטען כנגד הנאשם כי בעודו נוהג ברכב כאמור, נצפה ע"י השוטר כשהוא: "מחזיק ביד ימין טלפון נייד צמוד לאוזן ימין". בכך נטען כי עבר את העבירה כמיוחס לו בכתב האישום.

ומנגד, על פי גרסת הנאשם:

הנאשם מכחיש כי אחז במכשיר טלפון נייד, וכן הכחיש כי ניהלה אותה עת שיחה כלשהי בטלפון. להגנתו ציין הנאשם כי ברכבו מותקן מכשיר טלפון קבוע, ובו קווי טלפון היושב על 2 מכשירים מהסוג המוכר כמכשיר "פלאפון-דו".

לגרסת הנאשם באותו יום חזר המכשיר הנייד שברשותו מתיקון במעבדת חברת "אורנג'" מפעילת הקו הסלולרי שבר/שותו, ולמעשה המכשיר היה ארוז עדין בתוך שקית ניילון אטומה כפי שהוציאו מהמעבדה. המכשיר בתוך השקית היה מונח על המושב שליד הנהג. לטענת הנאשם, לאחר שנעצר ע"י השוטר כמתואר, התנהל במקום דין ודברים מול השוטר שקדם לרישום הדו"ח, הנאשם ביקש להראות לשוטר כי ברכבו מותקן מכשיר טלפון קבוע כמתואר וכן ביקש להראות לשוטר את המכשיר בשקית כמתואר, אולם השוטר לא הסכים להסתכל ברכב או להקשיב לו.

בהמשך לכך טוען הנאשם כי השוטר לאחר שבדק את פרטיו ככל הנראה במסוף, אמר לו כי הוא יכול להסתפק באזהרה אולם בוחר לרשום לנאשם בכל זאת דו"ח כי הוא "עצבן אותו".

בסעיף ט' לדו"ח, המיועד לרישום "דברי הנהג" רשם השוטר מצידו את תגובת הנאשם כדלקמן:-

" לא דיברתי. יש לי באוטו פלאפון דו".

העיד בפני עד התביעה עורך הדו"ח שנחקר ע"י ב"כ הנאשם בחקירה נגדית, בה עומת עם טענות הנאשם כאמור. העיד בפני הנאשם ופרס בהרחבה את גרסתו.

לאחר ששמעתי את הצדדים, בחנתי את עדויותיהם ואת הראיות שהגישו, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, וזאת מהנימוקים הבאים:

1. בנסיבות המיוחדות של המקרה [סעיף ח' ל-1] רשם השוטר כי עמד בצומת הרחובות הגלעד והגליל. השוטר מציין כי הרכב עבר לידו במרחק בערך של כ-10 מטר. השוטר לא ציין מיקום מדויק של מקום עמידתו ובחקירה נגדית בבימ"ש אישר כי עמד בתוך הכיכר. השוטר מציין בדו"ח כי עמד במקום במחסום שיגרתו. השוטר לא מציין את כיוון פריסת המחסום ומה כיוון הגעת הרכבים שנעצרו במחסום. השוטר לא מציין להיכן הסתכל לאור זאת, מה היה הכיוון של הגעת הרכבים כלפיהם כוונה פריסת המחסום.
2. השוטר לא ציין בדו"ח שרשם את מיקומו ביחס לרכב, האם הרכב חלף מולו חזיתית או מימינו או משמאלו. בביהמ"ש העיד כי רכב הנאשם הגיע ממולו אולם בדו"ח שרשם השוטר לא מציין אם הבחין בביצוע העבירה דרך החלון בחזית הרכב או דרך החלון הקדמי ימני/שמאלי של הרכב (בצד הנהג/הנוסע). השוטר לא יכול לומר מאיזה צד של הרכב עמד בעת בה רכב הנאשם חלף על פניו. מכל מקום השוטר אינו זוכר כיום פרטים אלו ואינו יכול להשלימם.
3. השוטר מציין בדו"ח שרשם כי הבחין בנאשם בעודו נוהג ברכב כאמור, כשהוא:- **" מחזיק ביד ימין טלפון נייד צמוד לאוזן ימין "**. השוטר לא מוסיף כל תיאור של מכשיר הטלפון הנייד, צבע המכשיר, סוג, תוצר

או דגם, האם המכשיר הפיץ אור המעיד על הפעלה, מה גודלו של המכשיר וכד'. השוטר לא מתאר אם הבחין בנהג כשהוא מנהל שיחה (למשל אם שפתיו נעות, תנועות ראש וכד'). התרשמתי מעדותו בביהמ"ש כי ייתכן והשוטר הבחין למעשה בתנוחה "חשודה" (בעיניו) של ידו הימנית של הנאשם, (לה יתכן אף הסבר "תמים") ולא הבחין ממש במכשיר הפלאפון. ייתכן כי עקב אותה תנוחה - ועקב המרחק בו עמד מהרכב, הסיק השוטר מסקנה כי הנאשם אחז במכשיר טלפון.

4. מאחר ונראה כי החלטת השוטר כי הנאשם אחז במכשיר טלפון נלקחה מכורח הנסיבות בהחלטה של שבריר של שנייה, ומאחר והשוטר רשם בהגינותו בדו"ח את תגובת הנאשם במקום, הרי שנוצר ספק בעיני אשר לגרסת המאשימה כי הנאשם אכן אחז והשתמש במכשיר טלפון נייד בעת נהיגה.

סיכומי של דבר, בהעדר עובדות מהותיות אלו כמפורט, מקנן בי בנוסף החשש שמא יתכן ושגה השוטר עורך הדו"ח בהתרשמותו הכללית מנסיבות המקרה.

מנגד, עמדה בפני עדות הנאשם, אשר דבק כל העת בגרסתו.

הנאשם חזר בעקביות על טענתו - במעמד רישום הדו"ח ע"י השוטר, בישיבת ההקראה, והן במהלך שמיעת הראיות בפני בעת שנחקר עד התביעה ובהמשך אף בחקירה ראשית ונגדית שלו עצמו.

תימוכין לגרסת הנאשם מצאתי בנוסף גם במסמכים ששלח הנאשם למשטרה, ובהם לדבריו אישור חברת אורנג' על תיקון המכשיר הנייד שברשותו וכן צילומי מכשיר הטלפון הקבוע המותקן ברכבו.

בבואי לשקול את גרסת עד התביעה מחד, ומאידך את גרסת הנאשם זו מול זו, מצאתי כי בגרסת עד התביעה סדקים, ומולה הנאשם עמד על גרסתו, ודבק בה, עדותו בבית המשפט לא נסתרה בחקירה נגדית, והנאשם עשה עלי לאורך כל הדרך רושם אמין מאד. לפיכך אני נוטה לקבל את גרסת ההגנה.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם ולו מחמת הספק.

מזכירות תעביר החלטה זו בהקדם לצדדים, ותוודא טלפונית קבלתה אצל הנאשם.

הנאשם פטור מהתייצבות בביהמ"ש לדיון הקבוע לשם מתן הכרעת דין ביום 16.02.14.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשע"ד, 23 ינואר 2014, במעמד הצדדים